

A cartoon illustration of a young boy with dark hair, wearing a striped shirt and shorts, running happily towards the left. He is carrying a woven basket filled with small yellow flowers. The background is a warm orange color with stylized daisy flowers and a crescent moon.

12

Bulletin

*12 th regional
children s
Theatre festival:
dezfoul 2020*

نشریه روزانه

**دوازدهمین جشنواره منطقه ای
تئاتر کودکان و نوجوان خوزستان دزفول**

شماره دوم

آرامگاه یعقوب لیث صفاری

Antiquities of the tome of Jacob Lath Saffari

آرامگاه یعقوب لیث صفاری

آرامگاه یعقوب لیث صفاری، در روستای شاه‌آباد در ده کیلومتری دزفول، سمت راست جاده دزفول به شوشتر قرار دارد. در کنار این آرامگاه بازمانده‌های شهر جندی شاپور دیده می‌شود. گنبد بلند مضرس (دنداندار) سفید رنگ و جلال عمارت بقعه از دور کاملاً جلوه‌گر است. در اطراف بقعه، قبرستان وسیعی است که در آن وجود سنگ قبرهای قدیمی، نشانگر تاریخ کهن این بنا می‌باشد. یعقوب لیث «رادمیان پسر ماهک سیستانی» یکی از پادشاهان ایران و از دودمان صفاری بود. یعقوب لیث صفار نخستین کسی بود که زبان پارسی را ۲۰۰ سال پس از ورود اسلام به ایران، به عنوان زبان رسمی ایران اعلام کرد و پس از آن دیگر کسی حق نداشت در دربار او به زبانی غیر از پارسی سخن بگوید. در سال ۲۵۴ هجری، یعقوب لیث صفار، دولت مستقل ایران را در شهر زرنج سیستان تأسیس کرد و زبان فارسی دری را زبان رسمی کرد که این رسمیت تا کنون ادامه دارد. او کوشش کرد خلافت عباسی را سرنگون کند و حتی تا نزدیکی بغداد نیز پیش رفت، ولی روزگار به او امان نداد و در ماه شوال ۲۶۵ هـ ق به بیماری قولنج مبتلا و سرانجام در جندی شاپور درگذشت. بنا به اظهار مردم محلی حدود ۲۰ الی ۲۵ سال قبل کتیبه‌ای بر روی دیوار گنبد به خط عربی قدیم وجود داشته و در آن اسم یعقوب لیث سردار بزرگ و نخستین شهریار ایرانی (پس از اسلام) به روشنی نوشته شده بود. آرامگاه یعقوب لیث صفاری وضعیت مناسبی ندارد و در ضریح آهنی مقبره آن از چوب صندوق میوه برای اتصال بخش‌های مختلف استفاده شده و روی آجرها و دیوار قدیمی آرامگاه نیز میخ‌هایی زنگ زده و تار عنکبوت جلب توجه می‌کند. بنای آرامگاه از یک ورودی برخوردار است و سطح داخلی آرامگاه را از سطح بیرونی آن جدا می‌کند. سازه اصلی بنا خشت خام است و نقوش برجسته و ملات گچ و خاک دارد. در تاریخ ۲۰ مرداد سال ۱۳۹۸ دیوار ضلع جنوبی آرامگاه یعقوب لیث صفاری در حین انجام عملیات مرمت و ساماندهی آرامگاه تخریب و دلیل شد.

دبیر جشنواره

نادر سعادت‌ی فرد

ریاست اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی
شهرستان دزفول

بنام خداوند مهر و ماه

به اعتقاد بسیاری از صاحب‌نظران هرگونه سرمایه‌گذاری مادی و معنوی و برنامه‌ریزی عمیق و دراز مدت جهت رشد و اعتلای جامعه می‌بایست با کودکان آغاز شود. کودکانی که وارث و حافظ

تمدن آینده‌اند. بنابراین هر قدر کودکان به لحاظ رشد ذهنی و ادراک معنوی غنی و پربارتر گردند در حقیقت تمدن انسانی پربارتر می‌شود.

تئاتر کودکان یکی از بزرگ‌ترین ابداعات بشر در قرن بیستم بوده‌است. این نوع تئاتر قوی‌ترین معلم اخلاق و بهترین انگیزه به سوی بهزیستی است که نبوغ آدمی آن را آفریده‌است. مقوله تئاتر

کودک را باید به عنوان عرصه‌ای جهت بروز و رشد استعدادها و خلاقیت‌های کودکان مورد توجه قرار داد.

تئاتر کودک باید در فرصتی کوتاه به انجام برسد و موجز باشد تا کودک را جذب کند. باید سرگرم‌کننده هم باشد و به لحاظ تربیتی، چیزهایی به او بدهد.

شکی در این نیست که تئاتر کودک با هر تعریفی که از آن متصور باشیم در میان کودکان و نوجوانان از ارزش والایی برخوردار است. این ارزش و اعتبار شاید بیش از هر چیز به دلیل شباهت

نمایش با بیشترین و مهمترین فعالیت کودک یعنی (بازی) باشد. در حقیقت نمایش خیلی شبیه به بازی است.

تئاتر برای کودکان باید شاد باشد و آزادی، شور و هیجان به ارمغان بیاورد. نمایش دل‌مرده، کشدار و بی‌تحرك به درد کودک نمی‌خورد چرا که کودک جهان را با ریتم خود می‌فهمد و بنابراین

تحرك، ریتم و ضرباهنگ باید در آن بسیار زیاد باشد.

قابلیت تئاتر کودک آنقدر گسترده‌است که به زعم برخی از صاحب‌نظران به عنوان ضرورتی بزرگ در آموزش و پرورش کودکان و نوجوانان قابل طرح و توجه و توسعه است که برگزاری جشنواره

منطقه‌ای تئاتر کودک و نوجوان دزفول تلاشی است برای تحقق این هدف.

قائمه مقام جشنواره

سروش هداچ

ریاست انجمن نمایش شهرستان دزفول

جشنواره میدان نبرد است... نبردی مزین به بزم هنر
افتخار میکنم که در دوازدهمین جشنواره کودک و نوجوان مهر دزفول چند صباحی را با شما گذراندم.
پرداختن به کودکان نیاز به نگاهی هنرمندانه و دقیق دارد. در جشنواره مذکور سعی بر این بوده که سمت و سوی
را به الگوهای کلیشه ای و شعاری نکشایم و آثاری ارزشمند ارائه دهیم، چرا که علاقه امروز کودک، سرمایه ای
آینده ای این هنر ارزشمند است.
هدف در این جشنواره همراه کردن ذهن کودک است، که این خود مستلزم نوع نگارش و انتخاب قصه ای خاص
در خور فهم آنان است.
امید که با گسترش محورها در محدوده ای کلی این هنر، بتوان به
افزایش اعتماد بنفس و خودباوری
شناخت دقیق حقوق خود
احترام به حقوق دیگران
یافتن راه های مختلف مواجهه با مشکلات
کسب تجربه های نو از طریق بازی، قصه، نمایش نائل آمد.
حضور شما روشنی چراغ صحنه است.
سپاس از دم مسیحایتان

مهد حسین طهماسبی

پیشکسوت تئاتر

ارتباط نسل جوان با پیشکسوتان را چگونه میبینید؟

خب خوشبختانه پیشکسوتان در حال حاضر یا به عنوان مشاور، یا بازیگر و یا هر کاری که بتونه کمکی به آنها بکند در کنار جوانان هستند، که این امر باعث می شود که اولاً از تجارب در اختیار آنها قرار دهیم و بعد اینکه جوان با یک پشتوانه ی بسیار خوب و ارزنده ای خودش را در معرض محک زدن کارها قرار می دهد و این رابطه گذشته از رابطه ی شاگرد و استادی یک رابطه ی دوستانه است.

از سختی کار در گذشته و نبود امکانات برای ما توضیح دهید؟

خب جدا از اینکه امروزه مشکلاتی از قبیل نبود سالن کافی و مشکلات مالی و ... برای جوانان وجود دارد اما در گذشته مشکلات بسی بیشتر و امکانات کم تر بود اما در عوض یکدلی و صمیمیت بین ما زیاد بود و همین امر باعث شد که جشنواره های متعدد رفته و مقام های زیادی کسب کنیم. مثلاً همین جشنواره ها اگر با همدلی و یکدلی توسعه یابد و به دل کودکان رخنه پیدا کند میتواند باز خورد خوبی داشته باشد.

به نظر شما برگزاری جشنواره کودکان و نوجوانان در روند آموزش و پرورش کودکان چه تأثیری دارد؟

به نظر من ما می توانیم به وسیله ی این جشنواره ها پیام های مفیدی که در جهت آموزش کودک و نوجوان استفاده می شود در قالب یک اثر هنری به آنها ارائه می دهیم و نه فقط کودکان بلکه والدین آنها میتوانند از این پیام ها در جهت تربیت و رشد خلاقانه کودکان خود استفاده کنند.

نشریه روزانه دوازدهمین جشنواره منطقه ای تئاتر کودک و نوجوان خوزستان دزفول شماره دوم

Bulltin 12 th regional children sTheatre festival khozestan dezfoul 2020 No 2

ایزد ایروانی

کارگردان الای آوازه خوان

بزرگترین محدودیت تولید تئاتر کودک و نوجوان برای شما چیست؟

قطعا بزرگترین محدودیت بحث مالی است. یعنی اگر ما از نظر مالی تأمین بشویم میتوانیم دکور، لباس، موسیقی، و گریم در خور داشته باشیم و در مجموع یک کار ایده آل ارائه دهیم.

معضلات اساسی تئاتر شهرستان به ویژه در حوزه تئاتر کودک و نوجوان چیست؟

در سطح شهرستان و به ویژه در این حوزه ما باید اندکی تخصصی تر عمل کنیم و با توجه به اینکه با روحیه حساس و لطیف کودک و نوجوان روبرو هستیم باید ابتدا خودمان را پرورش دهیم. کار کودک فقط آهنگ و ریتم و حرکات کودکانه نیست ما ابتدا باید کودک را بشناسیم و در این باره مطالعه کنیم و بعد به سمت اینکار قدم برداریم.

آیا جشنواره نقش کلیدی در سود دهی مالی برای شما ایفا میکند؟

خیر، چون حتی مبلغی که بابت ورودی جشنواره به ما تعلق می گیرد در حد و اندازه ی خرج و مخارجی که برای کار پرداخت میشود هم کفاف نمیدهد چه برسد به اینکه بخواهد نقش سود دهی برای ما ایفا کند.

به نظر شما برگزاری جشنواره تئاتر کودک و نوجوان در روند آموزش و پرورش کودکان چه تاثیری دارد؟

قطعا اگر جدی گرفته شود و فرهنگ سازی درستی در مسیر آموزش و پرورش صورت گیرد تاثیر بسیار مثبتی میتواند داشته باشد.

عبدالرضا صفاهر

کارگردان الای آوازه خوان

بزرگترین محدودیت تولید تئاتر کودک و نوجوان برای کشور شما چیست؟

به نظر بنده بزرگترین محدودیت نبودن متن مناسب برای تولید یک اثر کودک است. متأسفانه تمام متن هایی که تا الان با آنها روبرو شده ام بسیار کلیشه ای و یا با موضوعات بسیار سطحی نوشته شده اند و به اعتقاد من یک کار خوب ابتدا باید یک متن خوب همراه با موضوعی خوب داشته باشد.

معضلات اساسی تئاتر شهرستان به ویژه در حوزه کودک و نوجوان چیست؟

به نظر من مشکل اساسی نبود تماشاچیست، یعنی اگر تماشاچی به اندازه کافی برای دیدن کار کودک باشد و از این گونه کارها استقبال زیادی شود قطعاً مانند کارهای طنز میتواند مخاطبان زیادی داشته باشد.

دغدغه شما از تولید کار کودک و نوجوان چیست؟

بزرگترین دغدغه بحث آموزش میباشد چون از نظر روانشناختی اینگونه کارها میتواند تاثیر مثبتی روی کودک و نوجوان داشته باشد.

به نظر شما برگزاری جشنواره های کودک و نوجوان در روند آموزش و پرورش تاثیری دارد؟

بله، به نظر من اگر به برگزاری اینگونه کارها توجه بیشتری شود و به جای کارهای طنز با همکاری اداره ارشاد بتوانیم کارهای کودک را به صورت عموم برگزار کنیم می تواند تاثیر به سزایی در روند آموزش و پرورش کودک و نوجوان داشته باشد.

نقد نمایش الاغ آواز ه خوان

نویسنده: عباس دوست قرین. کارگردان: عبدالرضا صفامهر _ ایزد ایروانی _ از دزفول

اگر قرار باشد نمایش کودک بستری برای رشد، تربیت، آموزش و خلاقیت کودکان باشد، باید ببینیم این نمایش در اجرای کدام يك از این وظایف موفق تر بوده است؟

از نام نمایش شروع می کنم ظاهراً باید نویسنده محترم، الاغ آواز خوان باشد. یعنی الاغی که آواز می خواند نه الاغ آواز ه خوان زیرا آواز ه یعنی شهرت و معروفیت و از همین ابتدای کار با نوعی برخورد سرسری با متن روبرو هستیم. صحنه آرایی ساده و مناسب این نمایش از نقاط قوت آن محسوب می شود اما در غیبت يك فلسفه ي واحد و نگاه جامع، شاهد صحنه هایی هستیم که کمتر منطقی ما را به پذیرش آن ها وادار می کند.

مثلاً: چگونه میشود فضاي فانتزي را با واقعیت پیوند داد و بابا پیری را به عنوان يك انسان با الاغ و خروس و قناری هم صحبت کرد.

یا چه عاملی به ما اجازه می دهد که شخص با وقار و سنتی و خدا ترسی مانند باباپیری را وادار کنیم که با خروس و خر دم بگیرد و رقاصی کند.

چه بار آموزشی و تربیتی در استفاده از تصنیف های مبتذل از قبیل جنتلمن ساسی مانکن متصور هستیم. به کارگیری تکیه کلام های پیام های بازرگانی تلویزیون مانند ”همه شو بده“، که بابا پیری با گفتن ”همه شو بده“ آن را تکمیل می کند چه کمکی میتواند به درام ما می کند. تیکه انداختن و شوخی های خنک و بی مزه چطور؟ در طرح قصه ما شوق آواز خوانی الاغ به چه دلیل، ناگهانی و خلق الساعه، به میل به بازگشت تبدیل می شود. چه کشمکش و حادثه ای، به این گره گشایی منجر می شود؟

صدا سازی لات ها و بابا شمل های دهه چهل برای الاغ چه بار آموزشی و هنری بر ساختمان نمایش افزوده است و ده ها پرسش بی پاسخ دیگر!

گفته اند و خواننده و شنیده ایم که تناتر کودک باید در شاهراهی گام بردارد که به روشنی و سادگی، زیبایی ها را زیباتر زشتی ها را کریه تر نمایش دهد. حال سوال این است که نمایش الاغ آواز خوان - و نه آواز ه خوان - تا چه حدود در این زمینه موفق شده است. در پایان باید از بازی های خوب کاراکترهای خوب ننه قالیباف (نقاش - خبرنگار) و بابا پیری یاد کنیم و به عنوان نقطه ی قوت این نمایش به آن ها دست مریزاد بگوییم.

photo/iman sharifi

photo/iman sharifi

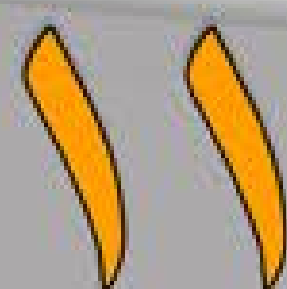
photo/iman sharifi

photo/iman sharifi

photo/iman sharifi

هادی کیانی و محسن عهادی

کارگردان خنده نامه

مهمترین محدودیت تولید تئاتر کودک و نوجوان چه چیزی بوده است؟

مهمترین محدودیت، سالن مناسب برای اجرای کودک در شهرستان ها و حتی در تهران بوده و سالن ویژه قصه برای کودکان است و همچنین نبود متن مناسب که یک نیاز پایه و اساسی : برای تولید یک کار کودک است که به سختی بدست می آید یا همه اجرا شده هستند یا باید اقتباسی باشد و یا باید از ابتدا نوشته شود که در این مورد بسیار ضعیف عمل شده است در بحث کارگردانی خوشبختانه بسیار خلاقانه عمل می شود ولی در نوشتار محتوایی که می خواهیم بیان کنیم همیشه دچار محدودیت بوده، باید روانشناسی کودک و روحیه ی کودک را بدانیم و بشناسیم و سپس به تولید محتوا پردازیم و به دلیل نا آشنا بودن بادیای کودک متأسفانه دچار فقدان متن خوب و مناسب هستیم.

به عقیده من هیچ ارگانی آنطور که باید و شاید خود را مسئول پاسخگویی این قشر نمی داند، حتی کانون پرورش فکری هم هنوز در حیطه ی نمایش نتوانسته حق این مطلب را ادا کند و امید بر اینکه روز های بهتر از این را پیش رو داشته باشیم.

معضلات اساسی تئاتر شهرستان به ویژه در مبحث کودک و نوجوان چیست؟

ابتدا نبود سالن و سپس حمایت بیرونی و از طرف دیگر متخصص تئاتر کودک هم بسیار کم هست و بسیاری از کارهای کودک که دیده ایم تفکر بزرگسال در آن نهفته است و مشکلات همیشگی ما فقدان متن خوب، سالن وسیستمی که حمایت کننده باشد است.

اجرای عمومی و جشنواره نقش کلیدی در سوددهی مالی برای شما ایفا می کند؟

جشنواره موضعی است که افتخار آفرین برای همه ی عوامل گروه می باشد و بحث مالی شوخی بیش نیست، ما برای آمدن به جشنواره از جیبمان هزینه کرده ایم، ابتدا بخاطر بچه ها و خوشحالی آنها به جشنواره آمدیم و متأسفانه جشنواره به این صورت شده که هرکسی جایزه بگیرد یا برگزیده شود آن کارقطعا بهترین بوده، سه تفکر و سه ایده در جشنواره وجود دارد وقتی می گویند یک کار خوب است نمیتوان گفت که واقعا آن کار خوب است.

وبلعکس. درواقع جشنواره یک مقصد نهایی نیست و بخشی از یک اجرای عموم محسوب می شود و هدف

و هدف نهایی اجرای عموم و اجرا برای عموم مردم است.

جشنواره بیشتر یک دلگرمی برای گروه ها و ما هست که البته امیدواریم مساعدت بهتری شود و اجراهای عموم بیشتری

برویم که هم برای ما به خوبی حمایت شویم و هم عموم مردم بیشتری ببینند و بهرمنند شوند.

دغدغه شما از تولید تئاتر کودک و نوجوان چیست؟

در این حیطه متاسفانه ما ضعیف هستیم و نیازش در جامعه بسیار احساس می شود، مخصوصا در بخش نوجوان که بسیار کم به این مورد توجه می شود مگر اینکه جشنواره باشد و موضوعی به آن پردازند و هدف ما از تولید، اجرای عموم است که ما بیست شب هم اجرای عموم داشتیم و سپس به جشنواره آمدیم.

دغدغه من از تولید تئاتر کودک و نوجوان پرورش نوجوان ها در این حیطه است، درواقع دیدن نمایش کودک و نوجوان از قشر خود کودک و نوجوان لذت دیگری دارد..

برگزاری جشنواره های کودک و نوجوان در روند آموزش و پرورش کودکان چه تاثیری دارد؟

در جشنواره ها حضور کودکان بسیار موثر است و اصلا برای آنها جشنواره برگزار می شود و متاسفانه دراین اجراها کودک و نوجوان زیادی حضور نداشتند عده ای کودک در سالن دیدم که سر و صدا می کردند که با آنها برخورد شد این جشنواره برای آنهاست و باید سروصدا داشته باشند تا در نهایت فرهنگسازی شوند باید به آنها تذکر داده شود و آنها را راهنمایی کرد. خوشبختانه از میان کودکان هم داورانی برای جشنواره انتخاب کرده اند که بسیار موثر و خوب است. اگر هدف شکوفایی است، دیدن کارهای متفاوت از کارگردان های مختلف و کارهای یکدیگر بنظرم الویت دوم است.

و اگر چیزی که دوست من گفت اتفاق بیوفتد باور پذیری اعتمادی است که از کودک و نوجوانی بوجود می آید.

سخن پایانی؟

با تشکر از تیم و عوامل شهرستان دزفول که از نظر جغرافیایی، سیاسی و اجتماعی موقعیت خاصی دارد ولی باهمه ی این ها جشنواره ای به این خوبی برگزار می کند، هرچند همیشه کم و کاستی ها هستند ولی وقتی یکسری آدم ها هستند که دست به دست هم می دهند و باعث این اتفاق می شوند و مشخص است که قلبی است و گردهمایی تئاتری است که در آن هنرمندان از تجربیات یکدیگر استفاده کنند تا یک مسیر جدیدی بوجود بیاید و دنبال شود. امیدواریم که مستدام باشد و نگاه جدیدی برای پرورش کودک و نوجوان حداقل برای این شهر شکل بگیرد. تئاتر بخشی از سبد فرهنگی خانواده است و جشنواره فرصتی است برای همگان تا با این هنر آشنا شوند.

تشکر بابت همه ی زحماتتان امیدواریم کودکان با اعتماد به نفس و باور پذیری بالایشان برای ما هنر آفرینی کنند.

غزاله نجیبه

بازیگر خنده نامه

مهمترین کمبودی که بعنوان یک بازیگر در زندگی شخصی احساس می کنید چیست؟

مهمترین کمبود فقدان مکان تمرین هست، ما در شهرستان ها با کمبود مکان هم برای اجرا و هم برای تمرین مواجه هستیم و خوشبختانه در خمینی شهر به این موضوع توجه شده و یک انجمن نمایش ساخته شده و در حال افزایش سالن نمایش ها هستند.

بهنوان یک بازیگر استقلال مالی مناسبی دارید که بتوانید این رشته را بصورت تمام وقت دنبال کنید؟

مشکل مالی متأسفانه برای اکثر هنرمندان وجود دارد و همه جا هست، هزینه کلاس ها و دوره های آموزشی، کرایه های سالن های اجرا و اگر شخصی در سن من که نوجوان هستم وقتی بخواهم یک کار هنری تولید کنم و یک نوجوان مستقل باشم واقعا نمی توانم و شرایط بسیار سخت است.

مهمترین ضرورت برای یک بازیگر از نظر شما چیست؟

هدف بسیار مهم است و همچنین نوع هدف، منظور این است که برای یک بازیگر نباید هدف صرفا تشویق مخاطبان و تعریف آنها باشد، هدف باید این باشد که بتوانی در این حیطه به خود شکوفایی بررسی و سرنوشت خود را بدست بگیری و بر روی صحنه زندگی کنی.

مهمترین عامل فرساینده در طول تمرین نمایش چه چیزی بود؟

تمرین به صورتی نبود که فرساینده باشد ولی اگر از کار لذت نبری به نظر من فرساینده خواهد بود و خوشبختانه این امر برای ما پیش نیامد و هر چی سختی هم بود ما متحمل شدیم. برگزاری جشنواره های کودک و نوجوان در روند آموزش و پرورش کودکان چه تاثیری دارد؟

کودک و نوجوان کاغذ های سفیدی نیستند که ما هر آنچه می خواهیم روی آن ها بنویسیم باید در زیر ساخت های آموزش و پرورش نمایش گنجانده شود در بسیاری از کشورها در آموزش و پرورش، نمایش آموزش داده می شود و بازیگر شدن اصلا مهم نیست مهم این است که سرت را بالا بگیری و اعتماد به نفس داشته باشی.

سخن پایانی؟

حکایت نویس نباش، جوری باش که از تو حکایت کنند.

نقد نمایش خنده نامه

نویسنده و کارگردان: هادی کیانی_ محسن عمادی از خمینی شهر

صحنه آرایی نمایش خنده نامه سکوهایی متقارن کوچک و بزرگ به روی صحنه آمدن چند دختر نوجوان بازیگر با لباس فرم یکسان و اقتدا به سنت راویان و نقالان با رخصت طلبیدن نوید آمدن نمایشی متفاوت و به کمال برای تماشاچیان بود. نویسنده محترم شعر، قصه مردمی که لب نداشت از شاملوی بزرگتر دست مایه ی قصه نمایش قرار داده بود و با وفاداری به این متن اوجی ساختار نمایشی خود را بنا نهاد.

بازیگران هماهنگ و تابلوها دارای جلوه ی بصری مناسبی بود. البته فراموش نکنیم که قرار بود نمایش "نمایش ایرانی" ببینیم و همچنان پایانی کارگردان هم موید همین توقع و انتظار مخاطبان بود اما هر چه کار پیش تر رفت کار از دست خارج شد و نمایش ایرانی در هجوم سیلاب فرم ها و کر خوانی و ریتم خوانی به فنا رفت. تا ریتم خوانی ها و میزان مکرر به تدریج جاذبه های سمعی بصری خود را از دست دادند و به عاملی خسته کننده حتی در صحنه هایی آزار دهنده مبدل شدند. گاه جمع خوانی و ریتم خوانی با تنبک به جای اینکه در خدمت کار قرار گیرد مخاطب را از قصه او دور می کرد و گاهی کلمات و هجاها به درستی شنیده نمی شوند.

استفاده از چتر های رنگی هم در ابتدای امر نوید بازی های خلاقانه ی فرمیک به مخاطبان می داد اما در ادامه جز آب و رنگی به صحنه دادن کارکردی متمایز از آن ها ندیدیم. از دیگر نقاط ضعف این نمایش عدم استفاده شایسته و معما افرین از سکوهایی متقارن بود که مانند سازه ای ثابت در جای خود مانده و فقط ایستایی بیشتری به نمایش دادند در صورتی که با همین سکوها می شد صحنه های نمایشی تماشایی خلق کرد.

به کار گیری برخی گویش های بومی و استفاده از موسیقی بندری از دیگر عوامل تضعیف این نمایش بودند. علت صراحت و تنیدی این نقد نسبت به سایر نقدها چیزی نیست مگر افسوسی که در دل من وعده ای از مخاطبان نمایش باقی ماند که شاید اگر با وسواس بیشتر به پیراستگی آن پرداخته می شد، می توانست بهترین نمایش روز اول و دوم شود. کاری متفاوت که شایسته ی نام شاملو و نمایش ایرانی باشد. "خنده نامه" کاری متفاوت می نمود، که حیف شد.

نقد نمایش مارمولک بد ادا

نوشته : منوچهر اکبرلو کارگردان: پگاه معصومی از همدان

کار نمایشی برای خرد سالان مانند راه رفتن روی لبه تیغ است. همانقدر که باید مواظب باشی که از شعار و فلسفه بافی و گنده گویی فاصله بگیری، موظفی به تحمیق کودک خردسال و فریب او نپردازیم. مواظب باشی لودگی را به بهانه شاد کردن او، سر لوحه کار خود نسازید و بسیاری باید ها و مواظبت های دیگر.

خاله عنکبوت برای عروسی دخترش دارد یک قالی می بافت، در میانه راه ناگهان سر و کله مارمولک پیدا می شود که ابتدا قصد خریدن قالی در میانه راه ناگهان سرو کله ی مارمولکی پیدا می شود که، ابتدا قصد خریدن قالی و بعد از آن که، بامخالفت خاله روبرو می شود قصد آتش زدن آن را دارد. در نهایت هم با کمک همسایه ها بر سر جایش نشانده می شود و بیرونش می اندازند. اما پس از معذرت خواهی و متنبه شدن، خاله او را می بخشد و برای عروسی دعوتش میکند.

نمایش قصه ای ساده با روایت خطی روشن دارد که برای گروه سنی مورد نظر مناسب است. تک بازیگر نمایش (خانم معصومی) با تسلط نسبتا خوبی هم قصه را پیش می برد و هم به جای ۴ شخصیت عروسی حرف می زند و هم با کودکان تماشاچی ارتباط خوبی برقرار کرده حتی از آن ها بازی هم می گیرد و این ها نقاط فوت این نمایش است. موسیقی ابداعی و مناسب نمایش نمره قابل قبولی می گیرد هر چند در لحظاتی کوتاه از متن و بازی ها پیشی می گیرد و حواس کودک را از قصه ممکن است دور سازد. این نمایش باید توجه برگزار کنندگان جشنواره دوازدهم را به این نکته جلب کند که وقت آن فرا رسیده که فکری به حال پذیرش نمایش با رعایت سطح بندی سه گانه خردسال، کودک و نوجوان کنند و جشنواره در آینده در سه بخش برگزار شود. زیرا در رقابت بین کارهای از این دست کوتاه با مفاهیم صریح و ساده با نمایش های متنوع پر آب و رنگ گروه سنی نوجوانان، قطعاً نمایش های خردسال آسیب پذیر و متضرر خواهند بود.

بهمن ۱۳۹۸
February . 2020

تالار ارشاد اسلامی	فرهنگسرای مدرس	مجتمع فرهنگی سینمایی
اجرای اول: ۱۳:۳۰ اجرای دوم: ۱۵:۳۰	اجرای اول: ۱۴:۳۰ اجرای دوم: ۱۶:۳۰	اجرای اول: ۱۵ اجرای دوم: ۱۷:۳۰
دوشنبه ۱۴ بهمن	آغاز دنیا ن: ک: فرید طاهری ک: سعید کوراوند خوزستان / ایذه	سالن شماره دو همه باید نگهبانی بدیم ن: نادر شریفی ن: ک: محسن مستکین خوزستان / دزفول
سه شنبه ۱۵ بهمن	الغ آوازه خوان ن: عباس دوست قرین ک: عبدالرضا صفامهر ک: ایزد ایروانی خوزستان / دزفول	پلاکو - ۳ اجرا مارمولک بد ادا ن: منوچهر اکبرلو ک: پگاه معصومی همدان / همدان
چهارشنبه ۱۶ بهمن	پینوکیو ن: ک: مهدی درویش خوزستان / امیدیه	سالن شماره دو خواب های رنگی ن: ک: ناصر محمودی چهارمحال و بختیاری / شهرکرد
پنج شنبه ۱۷ بهمن	مجتمع فرهنگی سینمایی دزفول / سالن شماره یک / ساعت ۱۴:۳۰ اختتامیه دوازدهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان مهر خوزستان - دزفول	

صاحب امتیاز: اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی دزفول
مدیر مسئول: نادر سعادت‌ئی فرد
سر دبیر: محمد امین فتح‌اله گندمی
ناظر کیفی و مشاور: عباس عبادی
طراح گرافیک و صفحه‌آرایی: مزده قایدرمضانی
ویراستار و تایپیست: مرجان شکیبایی راد
تایپیست: زهرا فرجادی، عاطفه عصاره
عکاس: مریم سعداله خانی، ایمان شریفی
خبرنگاران: محمد یوسفعلی زارعی، علی صفارپور